

[Landbrugsministeren.]

virkning; derfor har vi altså ment at måtte opretholde denne bestemmelse.

Med tanken om at gå videre og også at give forpagtere driftstilskud, som også hr. Asger Jørgensen var inde på, tror jeg dog nok, man bevæger sig lidt ud over det, der er lovens mening. For vel kan vi måske komme frem til, at en forpagtning, forhåbentlig hvilende på en forpagtningslovgivning, som landbokommissionen jo arbejder med, kan blive ligestillet med etablering, men jeg synes ikke, at de foreliggende forhold taler for, at vi tager skridtet nu. Vi er opmærksom på problemet, og det er ting, som der ganske naturligt arbejdes med.

Vi må i denne forbindelse nøje skelne mellem de 2 sæt regler, som er det bærende grundlag, det større tilskud til de nyetablerede, altså det, de får første gang, og så det nye, der består i en ordning med driftstilskud; om man for det sidstes vedkommende kan tage det ind i billedet, kan vi overveje.

Jeg kan her nævne, at vi har overvejet mange ting i forbindelse med en løsning af de unge landmænds problemer, herunder også spørgsmålet om det var muligt at lave en rentesikringsordning; men alle de tanker og overvejelser og forslag, vi har arbejdet med, har været behæftet med den vanskelighed, at de administrativt var svære at gennemføre. Derfor tror jeg nok, at det skridt, der nu foreslås taget, er et skridt i den rigtige retning. Det skal ikke opfattes som det endelige skridt; jeg deler helt ordførernes opfattelse, at det er et område, vi må gøre betydeligt mere ved og i den kommende lovgivning fæste endnu mere opmærksomhed ved, og i dette stykke skal man i hvert fald ikke savne min og regeringens medvirken.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om mindstepriser for fisk.

(Lovforslaget (nr. 262) findes i tillæg A. sp. 5205, fremsættelsen i tidenden sp. 7009).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Risgaard Knudsen: Det er glædeligt, at der nu inden for fiskerierhvervet er et udbredt ønske om at få en lovfæstet mindsteprisordning for fisk i førstehåndssalgsløbet. Tidligere har en sådan enighed jo ikke været til stede inden for fiskerierhvervet. Af bilag nr. 34 til den betænkning, som er afgivet af den i 1961 nedsatte fiskerikommission, fremgår det således meget klart, at så sent som i foråret 1966 var hverken Danmarks Havfiskeriforening eller Dansk Fiskeriforening interesseret i at få etableret en mindsteprisordning. Når det er sagt, bør det vel samtidig føjes til, at dette meget betydningsfulde dokument, som jeg her har peget på, også bærer det ærede medlem hr. Henry Sørensens underskrift.

Der kan ikke være tvivl om, at det for fiskerne, ja, for hele det danske fiskerierhverv, må være ønskeligt at få en mindsteprisordning, og at det er beklageligt, at der ikke på et langt tidligere tidspunkt har været bred enighed herom i erhvervet. Vi må nu håbe, at det vil være muligt at skabe det økonomiske sikkerhedsnet, som lovforslaget tager sigte på. De såkaldte prismæssige gyngeture, som man ofte har været vidne til bl. a. på vore fiskeauktioner, har ikke været tilfredsstillende for fiskerne. Men heller ikke for eksporten af fisk og fiskevarer kan sådanne prismæssige gyngeture være hensigtsmæssige, og i aftagerlandene er de store prissvingninger ligeledes langtfra ønskelige.

Jeg håber også, at ministeren nu er enig med mig i, at disse ofte ret stærke prissvingninger har været til skade for det samlede fiskerierhverv, for den opfattelse har ministeren nemlig ikke haft tidligere. Dette kom klart til udtryk her i tinget i samlingen 1964-65 ved behandlingen af et forslag til lov om udførsel af fisk og fiskevarer. Ved den lejlighed var ministeren ikke just venlig stemt over for tanken om, at der måtte